

Познанията за циганското магьосничество са изключително ценни, защото и в древността, и в модерните времена в целия индоевропейски свят циганите са, тъй да се каже, странстващите жреци на тази популярна религия, заключаваща се във вярата в предсказания. Това наистина е една много важна част от всеки култ; най-забележителното нещо, свързано с него; нали именно чрез амулети, муски, магии и защитни заклинания най-уважаваните вълхви успяват да убедят своите последователи, че в тяхната собствена магия няма нищо „магическо“ и че старите като света езически обреди, които по същество не са се променили, са просто откраднати от патrimониума на „господстващата религия“. Предсказанията и пророчествата са крайъгълните камъни на класическата митология и на юдейския закон; те са били не по-малко ценни за келтските раси и изглежда още от най-древни времена всички хора вярват, че приближаващите събития хвърлят напред своята сянка. Няма нужда от задълбочено изследване на въпроса, как е започнало всичко това и как се е развило. Множество нещаствия се предхождат от неспокойни сънища или от необяснима потиснатост, дори огромното бедствие, сполетяло боговете на Валхала, било предшествано от тревожния сън на Балдур²⁵⁴. Понякога първият симптом на подаграта е предхождащата я раздразнителност. Но ако се вярва, че болестите се причиняват буквално от нашествието на зли духове в тялото, то и предзнаменованията се приписват на окултни свръхестествени сили. Човек в отлично здраве прелива от енергия, отива на лов и има сполука – разбира се, вярва се, че неговият дух закрилник го е накарал да отиде. После идват жрецът или циганката и започват да предсказват, и точните им попадения се запомнят, а грешките моментално се забравят.

Един добре образован приятел, чиито книги са познати на всички фолклористи, сподели с мен следващия пример:

„Мога да разкажа една странна случка с мен самия, свързана с предсказанието на една циганка през 1863 г. Това беше

---

²⁵⁴ Балдур – в скандинавската митология – бог на светлината, доброто, красотата и невинността; втори син на Один – б. пр.